

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Już od pierwszych lat życia dzieci interesują się światem zwierząt. Dzieje się to dzięki: pięknie ilustrowanym książeczkom dla dzieci (zwierzęta są głównymi bohaterami wielu bajek), dzięki opowieściom rodziców, spacerom, czy poprzez obecność jakiegoś zwierzaka w domu czy w gospodarstwie. Ważne jest kształtowanie odpowiedzialności za zwierzęta domowe. Zwierzęta są wrażliwe i inteligentne: ból, radość odczuwają tak jak człowiek.

Najlepszy przykład dają sami rodzice. Jeśli dziecko chce mieć zwierzę, to musi wiedzieć, że będzie za nie odpowiedzialne. Pupila trzeba karmić, sprzątać po nim, wyprowadzać na spacer, chodzić z nim na wizyty do weterynarza.

Bez wątpienia zwierzę domowe pozytywnie przyczynia się do rozwoju dziecka.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. M. Jaworzakowa, *Oto jest Kasia*, Nasza Księgarnia, Warszawa 2018, s. 45-46.

Wstęp

Główną bohaterką jest ośmioletnia Kasia. Ma ona starszego brata, ale jako najmłodsza jest rozpieszczana przez rodziców. Sytuacja zmienia się, kiedy w życiu Kasi pojawia się siostrzyczka Agnieszka. Malutkie dziecko wymaga ciągłej troski, dlatego Kasia przestaje być w centrum zainteresowania. Dziewczynka jest bardzo rozżalona, opuszcza się w nauce i jest niegrzeczna zarówno dla dorosłych, jak i dla dzieci. Pewnego dnia Kasia opiekowała się malutką siostrzyczką. Wskutek zaniedbań Kasi dziecko zachorowało na zapalenie płuc. Dopiero wówczas Kasia zmieniała swoje nastawienie do siostrzyczki, reszty rodziny i szkoły.

Cytat

„ – Kasiu, Kasiu! – wołała Magdzia. – Żebyś ty wiedziała, co Ewka ma!

– Co ma? – Kasia przystanęła.

– Kota!

– Mama kotka. Cały jest czarny, tylko łapki ma białe i ogon ma biały – wyliczyła jednym tchem Ewka i patrzyła uważanie, jakie ta wiadomość wywoła wrażenie na Kasi.

– Kotka? – zdumiała się Kasia. – Prawdziwego? – i zaraz dodała: – A ja mam trzy nowe

sukienki dla lalki i tatuś mi przyniósł książkę.

– Ale ona ma kota – przypomniała Magdzia. – Kot ważniejszy niż sukienki.

– Wielkie rzeczy. – Kasia wzruszyła z niechęcią ramionami. – Wcale nie ważniejszy.

A ja będę miała jeszcze kanarka! Kanarek jest najważniejszy.

– Cooo? – wytrzeszczyły oczy obie dziewczynki.

– Tak: jest żółty i śpiewa. A koty nie śpiewają.

Ewka jeszcze przed chwilą uradowana, teraz spoważniała, nawet lekko westchnęła. Kasia obrzuciła obie koleżanki triumfującym spojrzeniem. Oczywiście z tym kanarkiem to nieprawda, tatuś nic takiego nie obiecywał. Ale niech się Ewka nie chwali!”.

Podsumowanie

Z przytoczonego powyżej fragmentu wynika, jak ważne jest dla dzieci posiadanie zwierzęcia domowego. Kasia i jej koleżanki licytowały się, które zwierzę jest cenniejsze i ważniejsze: kotek czy kanarek? Kasia myślała, że może trzy nowe sukienki dla lalek i książka zrobią na koleżankach wrażenie. Tak się jednak nie stało. Dziewczynki uznały, że kotek jest ważniejszy niż ubranka dla lalek. Wtedy Kasia ze złości, aby zrobić Ewie przykrość, skłamała, że tata obiecał jej żółtego i śpiewającego kanarka!